

Rasportret

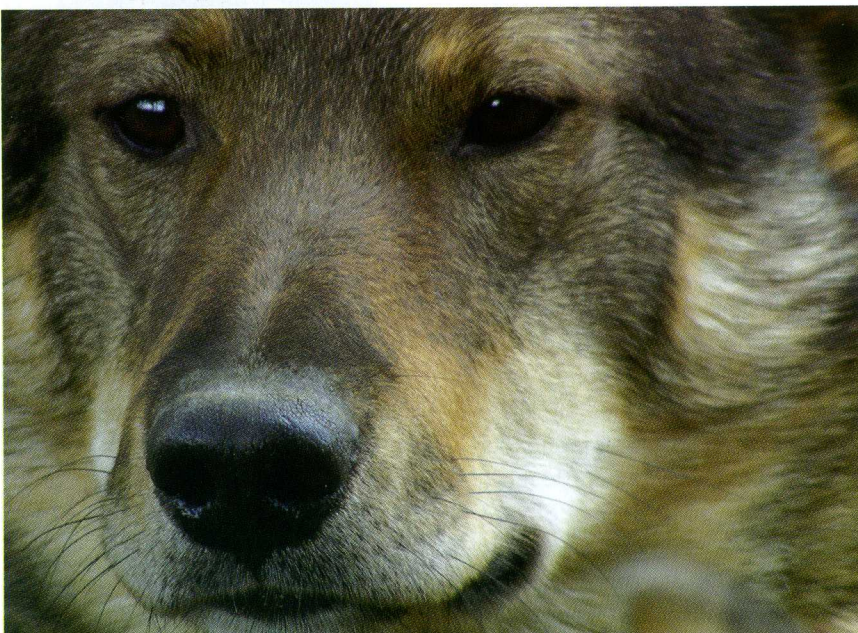


De Laika

De naam Laika is eigenlijk geen rasaanduiding maar komt van het Russische woord 'lajatj', wat blaffen betekent. Sinds mensenheugenis is de Laika een hond die met de mens samenleeft en samenwerkt als trekker, jager en waker. Door verschil in gebruik en door verschil in geografische oorsprong zijn er vele typen ontstaan die onderling van uiterlijk verschillen.



West Siberische Laika



De Laika nam voor de bevolking een belangrijke plaats in. Zonder deze trek- en jachthonden kon men onder de barre klimatologische omstandigheden in Rusland niet overleven. De Laika-honden werden op reizen door Vikingen meegenomen en zo verspreidden ze zich over Noord Europa en, via de Beringstraat in het oosten van Rusland, ook richting Alaska.

De Duitse kynoloog Richard Strel, die in Rusland de gelegenheid had om schedelmateriaal te bestuderen, deelde begin deze eeuw de poolhonden in twee groepen in: Canis fam. Palustris R. (kleine keeshondachtige) en Canis fam. Inostranzewi A. (grotere Laika, wolfachtige honden). Hij rekent de Laiki (meer- of minder van Laika), die volgens hem een overgangsvorm zijn tussen kees-achtigen en doggen, tot de tweede groep. De huidige indeling in de Laika-rassen is door Houck en Strel vastgesteld op het Allunion-congres te Moskou in 1947. In Rusland, het land van oorsprong van deze rassen, had ieder gebied zijn eigen Laika-type. Alhoewel al deze types een andere naam hadden, die bepaald werd door de geografische ligging, waren er onderling vaak weinig verschillen te constateren in uiterlijk en gebruik. Men heeft destijds de circa 27 verschillende Laika-typen ingedeeld in zes rassen, te weten: de Karelo Finse Laika, de Nenezker Laika, de Russisch Europese Laika, de West Siberische Laika, de Oost Siberische Laika en de Jezdoraja Laika.

Zes typen Laiki

De **Karelo Finse Laika** is qua uiterlijk en gebruik vergelijkbaar met de Finse Spits (momenteel een FCI ras). Het is een zeer levendige hond die graag en veel blaft, die een prachtige bleek vosrode kleur heeft en die in het land van oorsprong veel gebruikt wordt voor de jacht op vogels. Hij heeft een vrij zelfstandige aard en is van de zes Laika-typen de meest drukke hond.

De **Nenezker Laika** is van oorsprong de 'Samojeden-Laika', de hond van de nomadische herders, de Samen. Deze hon-

den zijn meestal wit, zwart of zwart-wit gevlekt. Ze zijn de helpers van de herders en hun oorspronkelijke taak is het hoeden en drijven van de rendierkuddes. Het ras wordt ook wel eens ingezet bij de jacht. In tegenstelling tot wat veel mensen denken, wordt hij nauwelijks gebruikt voor de slee. Voor dit werk gebruikten de Samen de sterke rendieren. De **Jezdoraja Laika** komt voornamelijk voor in het noord-oosten van Siberië, onder extreme klimatologische omstandigheden. Het zijn zwaar gebouwde sledehonden met een niet uniform uiterlijk. Ze worden meestal gebruikt als vrachtsledehond waarbij uitsluitend op werkkwaliteiten wordt beoordeeld en geselecteerd.

De **Russisch Europese Laika** is de meest beweeglijke en actieve Laika. Qua uiterlijk en gebruik komt hij sterk overeen met de Karelische berenhond, hoewel het ras wat fijner gebouwd is en dan met name qua hoofd. Meestal is hij zwart-wit gevlekt maar ook andere kleuren kunnen voorkomen. Het is een zeer actieve, vrij zelfstandige en waakzame hond. Het ruime gebruik van zijn stem maakt hem bij Russische jagers zeer geliefd.

De **West Siberische Laika** is de allrounder onder de Laiki en daarmee voor diverse jachttaken inzetbaar. Daar heeft het ras zijn grote verspreiding aan te danken en het is niet alleen in Rusland maar ook daarbuiten het meest voorkomende Laika-type. De West Siberische Laika is een elegante, beweeglijke hond met een luide stem. Alle kleuren en tekeningen zijn toegestaan. Meer dan bij de andere typen komt men hem, mede door zijn prettige karakter, tegen als gewaardeerde gezelschapshond.

De **Oost Siberische Laika** is over het algemeen een iets rustiger en ietwat zwaarder gebouwde hond dan de vorige typen. Het blijft echter een Laika en dus een actieve hond. Zoals bij zijn afmeting past, heeft dit ras een wat stoerder en zelfstandiger karakter. De meest geliefde kleuren bij deze Oost Siberiër zijn de donkere kleuren maar overige kleuren, tot aan wit aan toe, komen ook voor. Zijn oorspronkelijke taken zijn het



Oost Siberische Laika.



Karelo Finse Laika.



Oost Siberische Laika teef.



V.l.n.r.: Russisch Europese Laika teef, Oost Siberische Laika reu en West Siberische Laika teef.



Russisch Europese Laika.

trekken van de slede, het waken en de jacht, waarbij het ras voor de jacht meestal op groot wild werd ingezet.

Van deze zes Laika-rassen zijn er momenteel slechts drie F.C.I.-erkend: de Russisch Europese-, de West Siberische- en de Oost Siberische Laika. Deze drie rassen zijn door de F.C.I. bij de jachthonden geplaatst maar er wordt vanuit het land van oorsprong telkens

weer benadrukt dat een sterke scheiding tussen jacht- en sledehonden niet mogelijk is en dat deze honden in meerdere functies inzetbaar zijn. In dit rasportret wordt het meest voorkomende Laika-type, de West Siberische Laika, verder uitbelicht.

Geschiedenis

Er is weinig bekend over de ontwikkelingsgeschiedenis, stambomen werden er niet bijgehouden. De geschiedenis bestaat slechts uit opgravingen en overleveringen van bezoekers die in hun verhalen aangaven wat voor type honden men had aantreffen. Het type wisselde naar gebruik, naar de taak en het belang dat de honden hadden voor de plaatselijke bevolking. Deze honden, helpers van eenvoudige nomaden, ontstonden dus simpelweg door gebruik en natuurlijke selectie.

De in Rusland meest verspreide Laika is de West Siberische Laika (WSL). Dit heeft het ras te danken aan zijn sterke constitutie en zijn bijna universele bruikbaarheid. Zijn 'thuisgebied' omvat de Noord-Oeral en West Siberië. Maar ook buiten deze gebieden zijn ze goed vertegenwoordigd. De huidige WSL is ontstaan uit twee typen: de Mansijkaja en de Chantejskaja, genoemd naar de bevolking waartoe de honden behoorden. De Mansijkaja en de Chantejskaja toonden veel overeenkomst qua afmeting, kleur en gebruik. De Mansijskaja



was echter lichter gebouwd. Hij had een weinig uitgesproken stop, een smaller hoofd, een langere snuit en was minder in de vacht en de halskraag ontbrak. De Chantejskaja was zwaarder van bouw, had een bredere schedel, iets wat stop, een kortere snuit en was rijker behaard met een goed ontwikkelde halskraag. De huidige WSL zijn een mengeling van deze typen waarbij men vaak, in meer of mindere mate, een van de uitgangstypen herkent.

De hoogte van de gemiddelde hond lag tussen 52 en 60 cm maar in Siberië kon dit hoger uitvallen, tot soms wel 58-64 cm. De jagers waren namelijk van mening dat het klimaat en de jacht in Siberië soms sterkere en grotere honden ver-

eisten, wat zelfs opliep tot een hoogte van 69 cm. Daarbij was men ook van mening dat, gezien de reeds aanwezige variatie in hoogte, men goede exemplaren niet van de fok moest uitsluiten vanwege de hoogte. In 1979 werd op het eerder genoemde Allunion-congres besloten de hoogte op 62 cm vast te stellen. Maar veel invloed had dit echter niet.

Vanaf de twintiger jaren van vorige eeuw vindt er op hoog niveau professionele fok plaats in Sverdlosk in Rusland. Een belangrijke stamvader is de hond Grozniej (1932) wiens bloed, via zijn kleinzoon Taznic van kennel Rode Ster, terug te vinden in vele lijnen van de huidige WSL. Later werd ook de 'Moskoufok' erg belangrijk, met name door de reu Miska van de kennel Vsekohotsjuza. Miska zorgde met de teef Taiga van jachtvereniging Ivanov voor uitstekende nakomelingen. Gedurende de oorlog werden nakomelingen van deze honden weggenomen uit de industriegebieden en ze werden zo stichters van andere bloedlijnen waardoor zij niet alleen terug te vinden zijn in de Moskoulijnen. Ook werden in deze periode honden van andere bloedlijnen naar Moskou gebracht. Vaak waren dat honden zonder bijgehouden stamboom.

Alle professionele kennels hadden een georganiseerde structuur en strenge fokregels. Veel kynologen probeerden



West Siberische Laika stelt wild zwijn.



Een West Siberische Laika met een lichte kleurstelling.

niet WSL van een zelfde type te kruisen maar, juist doelbewust, verschillende karakteristieken te kruisen. Anderzijds waren er ook jagers en kynologen die sterk waarde hechte aan het behouden van de kwaliteiten van de Mansijskaja en de Chantejskaja Laika.

Eind jaren zeventig bestond het Laika-bestand uit zo'n vijftienduizend honden. In 1978 op de vijftigste Moskou-tentoonstelling waren er 340 WSL ingeschreven waarvan ongeveer de helft de kwalificatie Uitmuntend kreeg. Dit is uitzonderlijk hoog, zeker voor een werkkras. Het ras heeft uitzonderlijk mooie exterieur- en werkkwaliteiten en neemt in Rusland nog steeds een belangrijke plaats in bij het nationale hondengebeuren.

Tot voor 1992 werd er in Rusland bijna uitsluitend officieel gefokt op staatsbedrijven onder het ministerie van Jacht en Visserij. Zo'n staatsfokkerij bestond uit kennels, een natuurgebied en een omheind gedeelte waar honden werden gefokt, opgeleid en getest. Daarna gingen de honden naar de jagers die hun opleiding verder voltooiden en de werkhonden-proeven aflegden. Tegenwoordig is de fok ook geprivatiseerd en is het nu mogelijk om, naast staatsfok, privé officieel te fokken.

Natuurlijk zijn er door de jaren heen ook zeer veel honden, die prima WSL zijn, zonder stamboom gefokt. Deze

honden zijn vaak in het bezit van een jager die in de Taiga loopt, geen brievenbus op de hoek heeft en geen kastje heeft om de stambomen te bewaren. Zo is het ras ontstaan. En zowel voor de honden als ook voor deze mensen hoop ik dat ook deze vorm van fok kan blijven bestaan.

WSL in Nederland

In november 1987 werd in Tomsk, op een staatsfokkerij van het Russische ministerie van Jacht en Visserij, Tom geboren, een donker wolfs grijze WSL-reu van het pure oorspronkelijke Chan-

tejsker-type. Tom werd in 1990 door Chris van de Vlasakker-Eisenga geïmporteerd en dat vormde de start van de WSL in Nederland. Na twee jaar onderhandelingen importeerde zij het eveneens uit het land van oorsprong afkomstige teefje Taiga. Met deze twee honden kon een goede start gemaakt worden in Nederland want Taiga en Tom bleken uitstekende vertegenwoordigers van hun ras, zowel qua werkcapaciteiten als op het gebied van exterieur. Ook hun gehoorzame en vriendelijke karakter en groot aanpassingsvermogen bleven niet onopgemerkt.

Tot 1999 bestond het WSL-bestand in Nederland uit afstammelingen van deze twee honden gecombineerd met importen uit onder andere Hongaarse, Slovaakse, Oekraïense, Letse, Estse en Russische toplijnen waardoor er 'vers bloed' in Nederland kwam. Zo ontstond er een bredere fokbasis waardoor er nu afstammelingen van zeker vijftien verschillende lijnen ter beschikking zijn in Nederland.

Werken met Laika

De WSL moet, vanuit zijn oorspronkelijke jachttaak, over een hoge dosis intelligentie, uithoudingsvermogen en moed beschikken. Mede daardoor zijn ze succesvol ingezet als oorlogshonden, mij-





West Siberische Laiki blinken uit in veelzijdigheid.

nenzoekers en reddingshonden. Ook als waak- en verdedigingshond heeft het ras zijn sporen verdient. Een Laika is zeer beweeglijk en behendig, heeft een groot coördinatievermogen, kan goed luisteren en is mensgericht. Zoals bij een natuurras hoort, beschikt hij over een gezonde portie jachtdrift. Als blindengeleidehond is hij door zijn beweeglijkheid niet geschikt maar, zowel in het land van oorsprong als ook daarbuiten, wordt hij tevens gewaardeerd als gezelschapshond.

Zijn taak als sledehond bestond uit het vervoeren van de jager en diens buit. Hij werd, en wordt nog steeds, net als de Siberische Husky ingezet voor slede-tochten, expedities en wedstrijden. Beide honden worden aangeduid als Siberische honden en vertonen in het land van oorsprong vaak overeenkomst van type. De Siberische Husky is echter puur sledehond en zelfstandiger van aard, de WSL is voor meerdere taken inzetbaar waarbij het zwaartepunt op de jacht ligt.

Tijdens de jacht kan de WSL tot zo'n tachtig km per dag afleggen. Hij jaagt op zicht, gehoor en reuk en gebruikt dus al zijn goed ontwikkelde zintuigen. Hij kan een spoor uitwerken, volgt stom en stelt luid blaffend totdat de jager arriveert, waarbij de WSL de prooi op zijn plaats moet zien te houden door te blaffen en te omcirkelen. Het spreekt voor

zich dat, gezien de afmeting van sommige prooidieren, de honden zeer beweeglijk en slim moeten zijn om aanvallen te ontwijken. Dit werk is niet zonder gevaar en vandaar dat er ook groot belang wordt gehecht aan training en jachtproeven waarbij er een direct verband moet bestaan tussen de proeven en de inzetbaarheid van de hond.

De opvatting dat een WSL een jachthond is en dus maar achter alles aan moet hollen, is een misvatting. Het is immers zeer onpraktisch als men op wildzwijn jaagt en de hond vervolgens bij het eerste konijnenspoor de benen neemt.

In de diverse landen worden er verschillende eisen aan de WSL gesteld, natuurlijk ook mede afhankelijk van de mogelijkheden die de betreffende omgeving biedt. In Scandinavië krijgen de honden zeer veel vrijheid bij het jagen en is het contact met de jager minimaal. Men jaagt hier zowel met Laiki als met de Scandinavische rassen. In Hongarije wordt er bij de jachtproeven veel meer baasgerichtheid en gehoorzaamheid van de hond verwacht en worden onderdelen als opspeuren en stellen opgevolgd door los volgen aan de voet.

In Rusland zelf wordt de hond heel breed ingezet en, afhankelijk van de prooi, jaagt men met één of meerdere honden. De Laiki is geen eenzijdige

jachthond maar juist geschikt voor vele doeleinden zoals spoorzoeken, apporteren, ook uit water, en stellen. Hierdoor is hij bij de jagers zeer populair. Tijdens de jacht loopt de WSL los maar houdt contact met de jager. Dit wil niet zeggen dat de hond altijd in gezichtsveld van de jager is. De WSL heeft ons beter in de gaten dan wij hem en ook tijdens wandelingen is hij vaak uit zicht maar blijkt na roepen vaak verrassend dichtbij uit een struikgewas tevoorschijn te komen. Hoewel de WSL prima onder appel kan volgen, moeten wij hem echter niet onze beperkingen opleggen. Immers hij hoort, ziet, ruikt en is zeer handig en snel en als wij op hem vertrouwen en samen met hem genieten van zijn los rennen in de natuur, kan er mooi samenspel ontstaan tussen hond en mens.

Allrounder

De West Siberische Laika is dus een echte allrounder; geschikt voor vele taken die hij tevens goed blijkt te kunnen combineren. Als mensen dus op zoek zijn naar een werkhond *pur sang* voor één enkele specifieke taak, dan kan men beter een specialistisch ras nemen. Hoewel er ook bij de Laiki echt wel honden met een specialisme zijn, kan in het algemeen gesteld worden dat juist zijn kracht ligt in zijn universele bruikbaarheid, in het allround zijn.

Als aanvulling op het jagen kan men de WSL inzetten voor naspeurwerk. Indien er wild ziek geschoten is door jagers, kan een begeleider met een hond via het bloedspoor (z.g. zwerkspoor) het gewonde dier opspeuren om het uit zijn leiden te verlossen.

Pioniers op dit vlak waren de eerder genoemde Tom en Taiga die aanleg bleken te hebben voor deze vorm van speuren. Er zijn in Nederland momenteel meerdere WSL al dan niet in clubverband bezig met regelmatig oefenspoortjes te lopen. Zou dit de enige vorm van activiteit zijn dan komt de WSL echter niet voldoende aan zijn beweging door deze relatief korte aangelijnde oefenspooren. Als nevenactiviteit is dit echter zeer geschikt.



De reu Arctic Legend Biryook, van dezelfde kennel als Tom en Taiga, was de eerste en tot nu toe enige WSL die op de officiële Nederlandse speurhondenlijst staat en die regelmatig in binnen- en buitenland uitgenodigd wordt voor na-zoekwerk. Biryook begeleidt daarnaast zeer regelmatig paard en ruiter tijdens lange tochten in de natuur, werkt als jachthond en wordt regelmatig ingespannen als leidhond voor de slee. Hij is een goed voorbeeld voor de veelzijdigheid van de Laiki.

Naast de jacht zijn er dan ook nog genoeg andere activiteiten die zeer geschikt zijn voor WSL zoals de sledehondensport. In het sledeteam van Arctic Legend/Legend of Flaxfield deden wederom Tom en Taiga het pionierswerk en met name Taiga bleek een natuurtalent. Hun nakomelingen worden door hun nieuwe eigenaren regelmatig mee ingespannen, en zowel honden als mensen krijgen zo de smaak te pakken. Een prima methode voor eigenaren en honden om de kneepjes te leren en enthousiast te worden

Ook tijdens dit sledehondenwerk blijken de honden over een grote intelligentie te beschikken. Als leidhond functioneren ze in het algemeen zeer goed waarbij ze

uitstekend de commando's opvolgen en werkwilbig en stressbestendig zijn.

Op wedstrijden werden verrassende tijden gelopen maar van de fanatieke wedstrijdspirit bleef de WSL gelukkig bespaard. De WSL is niet geschikt voor een Husky-achtige kennelhouding en heeft ook in de zomer zijn beweging nodig. Echter dat zijn oorspronkelijke taak ook in de sledehondenactiviteit ligt, is duidelijk te merken.

De WSL leert makkelijk en snel maar kan daardoor ook snel verveeld raken. Men moet dus juist afwisselend met hem trainen en niet tot vervelens toe hetzelfde 'kunstje' blijven herhalen. Behendigheid is door alle actie een geschikte bezigheid en een speelse manier om de WSL gehoorzaamheid bij te brengen. Verder zijn er honden actief in Breitensport en er zijn honden die momenteel succesvol in opleiding zijn als lawinespeurhond of als voetspoorhond.

De WSL moet kilometers maken en is niet geschikt voor de bekende driemaal daagse blokjes. Hij moet los kunnen rennen, lange wandelingen kunnen maken en veel speelgelegenheid hebben. Door bijvoorbeeld een springer aan de

fiets, kan de hond makkelijker in zijn bewegingsbehoefte worden voorzien.

Gezondheid

Als zeer oorspronkelijk en nog ongekunsteld ras beschikt de WSL over een zeer sterke constitutie en is zelden ziek. Hij blijkt zich zeer goed aan te passen aan ons klimaat en heeft zowel van warmte als van kou geen last. Van alle honden die tot nu toe werden geröntgend, kan vastgesteld worden er tot op heden geen H.D.-problemen geconstateerd zijn.

Ook worden de ogen op erfelijke oogafwijkingen gecontroleerd. Hierbij moet helaas vermeld worden dat dhr. Stades bij een uit Finland geïmporteerde hond de recessief verervende oogafwijking R.D., die tot blindheid kan leiden, geconstateerd heeft. Uit deze lijn zijn slechts twee honden geïmporteerd. Verder is bij een importhond uit Slowakije cataract geconstateerd. Er zijn honden met epilepsie geconstateerd waarbij, na onderzoek in de Universiteit van Utrecht, het bleek te gaan om een hersenvliesontsteking en de ziekte van Carre. Er bleven twee gevallen onverklaarbaar. Epilepsie blijft een zeer moeilijk onderwerp omdat deze afwijking diverse oorzaken kan hebben. Het is een afwijking die zowel primair kan zijn als secundair, als gevolg van een andere oorzaak.

De besproken afwijkingen kunnen niet gezien worden als typische raskwalen maar men moet bij de fok toch alert blijven op deze zaken zodat ook in de toekomst de in Nederlandse aanwezige Laika-populatie gezond blijft. Honden waarbij genoemde afwijkingen wel geconstateerd zijn, dienen uitgesloten te worden van de fok en er dient grote voorzichtigheid te worden geboden met verwante dieren. Om het Nederlandse bestand gezond te houden, is dus een goede samenwerking van fokkers van groot belang.

In tegenstelling tot vele populaire rassen, kunnen we bij de WSL dan ook spreken van een gezond hondentype dat van typische raskwaaltjes, tot nu toe, verschoond is gebleven. De werkcapaciteiten, het karakter, het gebruik en de zeer strenge klimatologische omstandighe-



West Siberische Laika.

den in het land van oorsprong hebben geleid tot het prachtige onbedorven, pure uiterlijk dat de WSL momenteel nog heeft. Nederlandse WSL hebben al acht Wereldkampioenschapstitels veroverd wat aangeeft dat ze zeker op tentoonstellingen gezien en bewonderd worden om hun natuurlijke uiterlijk en soepel bewegen. Maar het zou wel jammer zijn om

het, gedurende duizenden jaren door de natuur en het gebruik, geselecteerde uiterlijk van de Laika in korte tijd te vervormen tot een showproduct.

Karakter

De in Nederland voorkomende WSL blijken honden met een sterke persoonlijkheid te zijn. Het zijn intelligenten

te, zeer levendige en speelse honden met een grote behoefte beweging én een grote behoefte aan menselijk gezelschap. Het is een hond die bij uitstek geschikt is voor actieve buitenmensen waarbij zijn grote behoefte aan beweging bevredigd kan worden waarna hij binnenshuis zijn rustige stabiele karakter toont. De Laika is een prima begeleider voor lange wandelingen en bijvoorbeeld zeer geschikt als paardrijdbegeleiding. Maar ook een uitje naar de stad of restaurant vindt hij prima zolang hij maar bij 'zijn mensen' is. De WSL is duidelijk minder geschikt voor full-time werkende mensen.

Hoewel hij over voldoende waakcapaciteiten beschikt, is hij zeer sociaal naar mensen en kinderen. De WSL is voorzien van een behoorlijke portie jachtdrift wat een correcte opvoeding vereist maar, indien juist begeleid, geen probleem geeft met overige huisdieren of bij loslopen in natuurgebieden.

De teefjes zijn, op enkele uitzonderingen na, zeer sociaal en zeer speels tot op hoge leeftijd en ze zitten vol met slimme trucjes. Zelfs honden van veertien jaar oud zijn nog te porren voor een spelletje en honden van twaalf jaar oud kunnen nog enthousiast werken. Dit illustreert dat de WSL tot op hoge leeftijd erg actief blijft.

De reuen gaan zeer sociaal met teefjes om maar zijn vaak dominanter naar hun mannelijke soortgenoten toe. Met een juiste opvoeding gedragen ook de reuen zich vaak zeer sociaal. Het zijn van nature geen vechtersbazen maar kunnen, indien ze worden aangevallen, dankzij hun kracht en wendbaarheid prima hun mannetje staan. Echter, indien een reu niet juist begeleid wordt, kan een dominante aanleg echter ook tot dominant gedrag leiden. Vaak kunnen deze reuen met een juiste begeleiding prima gecorrigeerd worden.

De hond reageert in zijn algemeen heel goed op stemcorrectie en een harde hand is beslist niet nodig en zelfs onwenselijk. In het algemeen doorlopen de WSL met glans de gehoorzaamheids-



West Siberische Laika pups.

cursussen en begrijpen ze zeer snel wat hun aangeleerd wordt. Op enkele uitzonderingen na, luisteren de meeste honden goed naar hun eigenaar of diens gezinsleden, aangeliend of onaangeliend.

Ondanks het feit dat een WSL best af en toe in een kennel ondergebracht kan worden, is hij door zijn grote sociale behoefte niet geschikt voor kennelhouwing. Permanente kennelhuisvesting kan resulteren in nerveus blafgedrag of ongehoorzaamheid. De WSL is zeer op zijn mensen gericht, zij vormen zijn roedel. Wordt de WSL als 'familieid' opgenomen, dan zal hij deze taak dubbel waarmaken. Een Laika is een rustig, zeer aanhankelijk gezelschap dat altijd vriendelijk naar zijn mensen is. Familie en vrienden worden wel 'aangekondigd' om vervolgens vriendelijk begroet te worden.

Indien men meerdere honden bezit, kan de WSL's aanhankelijkheid zelfs zover gaan zodat dit tot jaloezie kan leiden waarbij tegen de soortgenoten regelmatig een lip wordt opgetrokken.

Het is aan de eigenaar om, indien hij meerdere honden bezit, een duidelijke rangorde te handhaven zodat hij van de speelsheid en vriendelijkheid van de Laika ten opzichte van zijn soortgenoten kan genieten.

In zijn algemeenheid kan dus gesteld worden dat de WSL, mits zijn eigenaren ook over dezelfde kwaliteiten beschikken, stabiel, vriendelijk, aanhankelijk en actief gezelschap is.

Vereniging

Omdat het Laikabestand in Nederland te klein was en de aanwas per jaar te gering, en er toch behoefte was aan een vereniging, hebben een aantal liefhebbers aansluiting gezocht bij een reeds bestaande vereniging. Sinds april 2005 zijn de Laiki in Nederland opgenomen bij Scandia, de Nederlandse vereniging voor Scandinavische Spits Hondenrassen. De Scandia was de meest geschikte vereniging; enerzijds omdat de Scandinavische spits honden veel overeenkomst vertoon-

'In mijn twintigjarige ervaring met Noordse honden neemt de Laika een speciale plaats in. Momenteel loopt hier mijn elfde Laika rond. Ook heb ik heel wat andere Laiki meegemaakt: van dichtbij, verder weg of echt ver weg, bij mensen die ermee werkten, fokten of ze uitsluitend als gezelschapshond hadden. Ik kwam ze tegen op afgelegen boerderijen, in het bos of loslopend in dorpjes en zelfs in drukke grote steden. Altijd weer verbaasde me hun grote aanpassingsvermogen, hun verscheidenheid, hun prachtige natuurlijke uiterlijk, hun vriendelijkheid en toch ook die gewooneheid. Meestal waren ze vergezeld van trotse, vriendelijke mensen.

Wat was het toch wat mij zo in het ras aantrok? Ze hebben geen spectaculair uiterlijk. Maar juist het evenwicht, in samenleven met mensen en behoud van eigenwaarde, is hetgeen wat voor mij de Laika zo 'gewoon' speciaal maakt: een maximum aan natuur in een maximum aan hond.'


Chris van de Vlasakker-Eisenga

Kennel Legend of Flaxfields uit Wavreille, België

Artic Legend uit Merselo, Nederland

E-mail: flaxfield@skynet.be

den met de Laiki, anderzijds omdat de vereniging reeds gewend was meerdere rassen onder haar hoede te hebben. Zo was het in 2006 voor het eerst mogelijk voor de Nederlandse Laiki om aan een Kampioenschapsclubmatch deel te nemen. De vereniging maakt het verder mogelijk diverse activiteiten te organiseren en om tot een fokbesluit te komen. Met name dit laatste kan voor de West Siberische Laika van belang zijn omdat dit ras in Nederland het sterkst vertegenwoordigd is en omdat er ook in Nederland mee gefokt wordt.

Gezien het geringe bestand van ongeveer 75 honden is er een relatief groot aantal van totaal acht mensen die met dit ras fokken. Om het ras gezond te houden en een goede toekomst te blijven geven in Nederland, is het van belang dat mensen die fokken van gedegen informatie en advies voorzien kunnen worden. Tevens kan een goed fokbeleid zorgen voor zo optimaal mogelijke fokcriteria. Het aantal Laiki dat momenteel bij de vereniging is opgenomen, bedraagt 33 en dit aantal wordt langzaam maar zeker nog steeds uitgebreid. Mensen die interesse hebben in het ras, zullen door de vereniging voorzien worden van objectieve en eerlijke informatie. 



Meer informatie

Er is vrijwel geen Nederlandstalige informatie of literatuur of de Laiki voorhanden.

Korte algemene stukjes over het ras kunt u vinden in de diverse hondenencyclopedie (Toepoels, Esther Verhallen-Verhoef, Larousse, Lecturama, Ebenhart Thrumler, enz) of in diverse verzamelboeken over Noordse honden.

De meest geschikte Laika-literatuur is echter nog steeds alleen voor de Russisch lezende geïnteresseerde toegankelijk, zoals Okhommeechiee Laykee (ISBN 5-87624-011-7).

Meer informatie:

www.scandia-rasvereniging.nl

(vereniging voor Scandinavische rassen).

De auteur van dit rapport, Chris van de Vlasakker-Eisenga, heeft diverse literatuur vertaald. Zij geeft u graag objectieve en liefdevolle informatie over 'haar' ras.

E-mail: flaxfield@skynet.be.

Rasstandaard West Siberische Laika

Vertaling dr. J.M. Paschoud

Land van herkomst: Rusland

Gebruik: veelzijdige jachthond, trek- en sledehond.

Kort overzicht geschiedenis: Dit ras is een kruisingsproduct tussen twee variëteiten nauw verwante Laiki (Chanteiskische Laiki en Manseikische Laiki) en de honden van de jagers uit de Noord Oeral en West Siberië. Buiten zijn oorspronkelijke leefgebied, die gebieden waar de jacht een essentiële rol speelt, is dit ras sterk vertegenwoordigd in de midden Russische regio's, waar de honden in grote centra gefokt worden. In een serie jachtgebieden zijn er gespecialiseerde kennels voor de fok van West Siberische Laika.

Algemeen voorkomen: middelgrootte hond, droog en robuust gebouwd. Goed ontwikkeld beenderstel, maar de botten zijn noch zwaar of vet. De bespiering is krachtig en goed ontwikkeld.

Gedrag/karakter: evenwichtig, levendig.

Belangrijke proporties: formaatindex (lengte van het lichaam x 100 : schofthoogte) bij reuen: 103-107 en bij de teven 104-108.

Hoofd

Schedelgebied:

Schedel: zijn vorm nadert die van een gelijkbenige driehoek.

Stop: de inzinking van schedel aangezicht is weinig gemarkeerd en weinig zichtbaar.

Aangezichtsgebied:

Snuit: lang, spitstoelopend, met droge lippen en goede aansluiting.

Gebit: sterke witte tanden: schaargebit.

Ogen: ovaal, schuinsgeplaatst, donker van kleur.

Oren: hooggeplaatst, de driehoekvormige rechtopstaande oren hebben spitse uiteinden.

Hals: Droog en goed gespierd.

Lichaam

Schoft: sterk gemarkeerd.

Rug: stevig, recht.

Lendenen: kort, buigzaam.

Kruis: breed, gespierd, licht schuin.

Borst: goed ontwikkeld.

Buik: licht oplopend.

Staart: sterk gekruld, zij wordt over de rug gedragen of op de achterzijde van de dij.

Ledematen

Voorste ledematen: voorste extremiteiten lang, schouder gespierd schuin, middenhand niet lang, licht gebogen.

Achterste ledematen: gespierd, stevig met goede hoekingen van het spronggewricht. De hubertusklauwen dienen verwijderd te worden.

Voeten: ovaal, gewelfd, aangesloten tenen.

Gangen: bevoorkeurde gangen: verkorte draf afgewisseld met galopsprongen.

Huid: stevig, zonder plooiën.

Vacht: harde beschermende vacht met goed ontwikkelde ondervacht. Het dekhaar is recht en grof. Dankzij de sterk ontwikkelde en dichte ondervacht, is de vacht enigszins uitstaand en schijnt rijkelijk. Op het hoofd, op de oren en aan de voorzijde van de ledematen is de vacht kort. Op de schoft, de hals en de achterzijde van de ledematen is de vacht langer en vormt op de wangen de bakkebaarden, op de hals een kraag en aan de achterzijde van de ledematen korte franjes.

Kleur: wit, peper en zout, rood of grijs in al zijn kleurschakeringen. Zwart is toegestaan evenals gevlekte honden of met platen in overeenkomstige kleuren.

Afmeting: schofthoogte voor reuen 54-60 cm.; bij teven 52-58 cm.

Gebreken: elke afwijking in vergelijking tot het voorafgaande moet beschouwd worden als een gebrek, dat bestraft wordt naar functie en ernst.

NB. De reuen dienen twee normale testikels te bezitten die voltallig ingedaald zijn in het scrotum.

